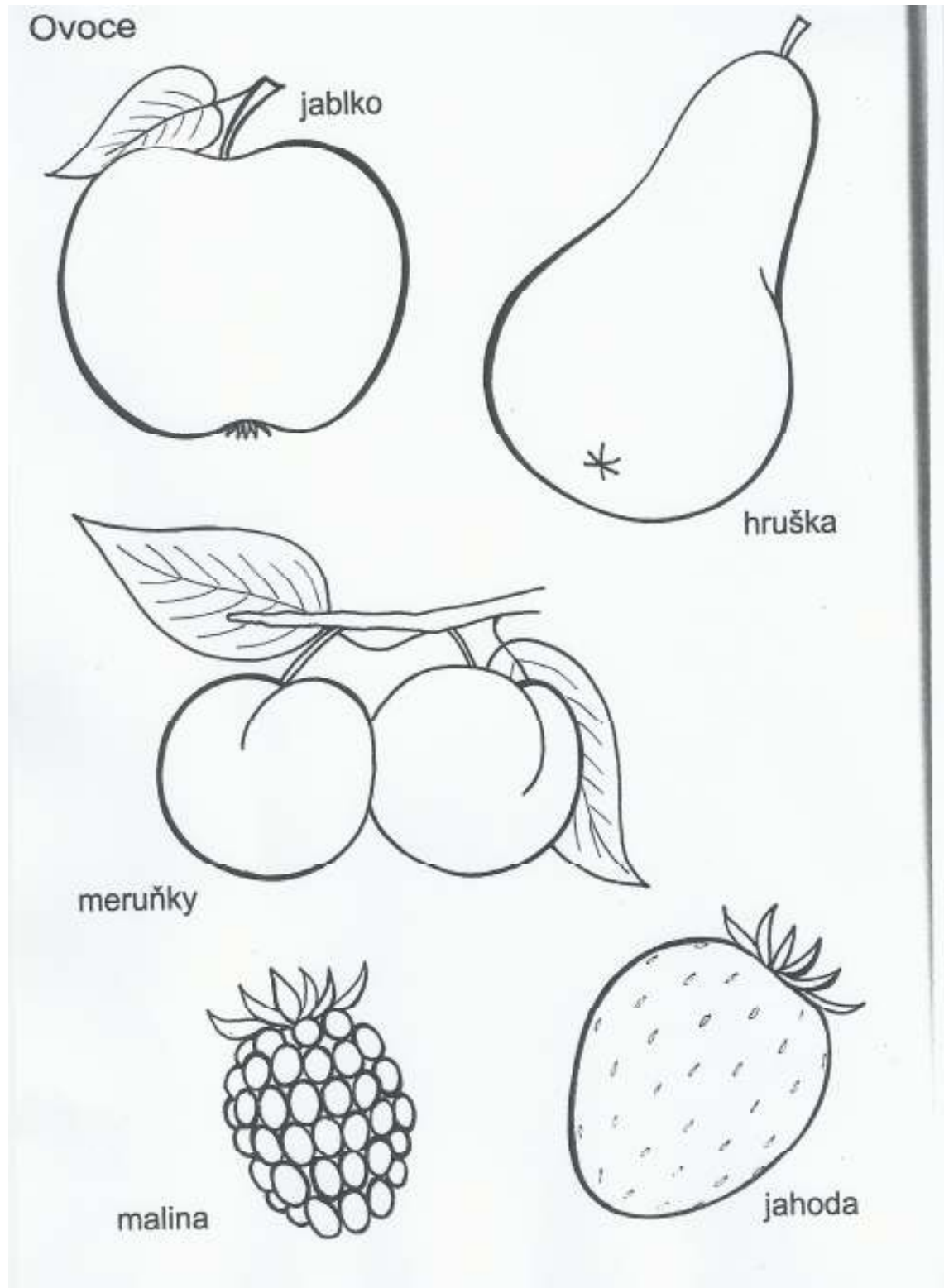
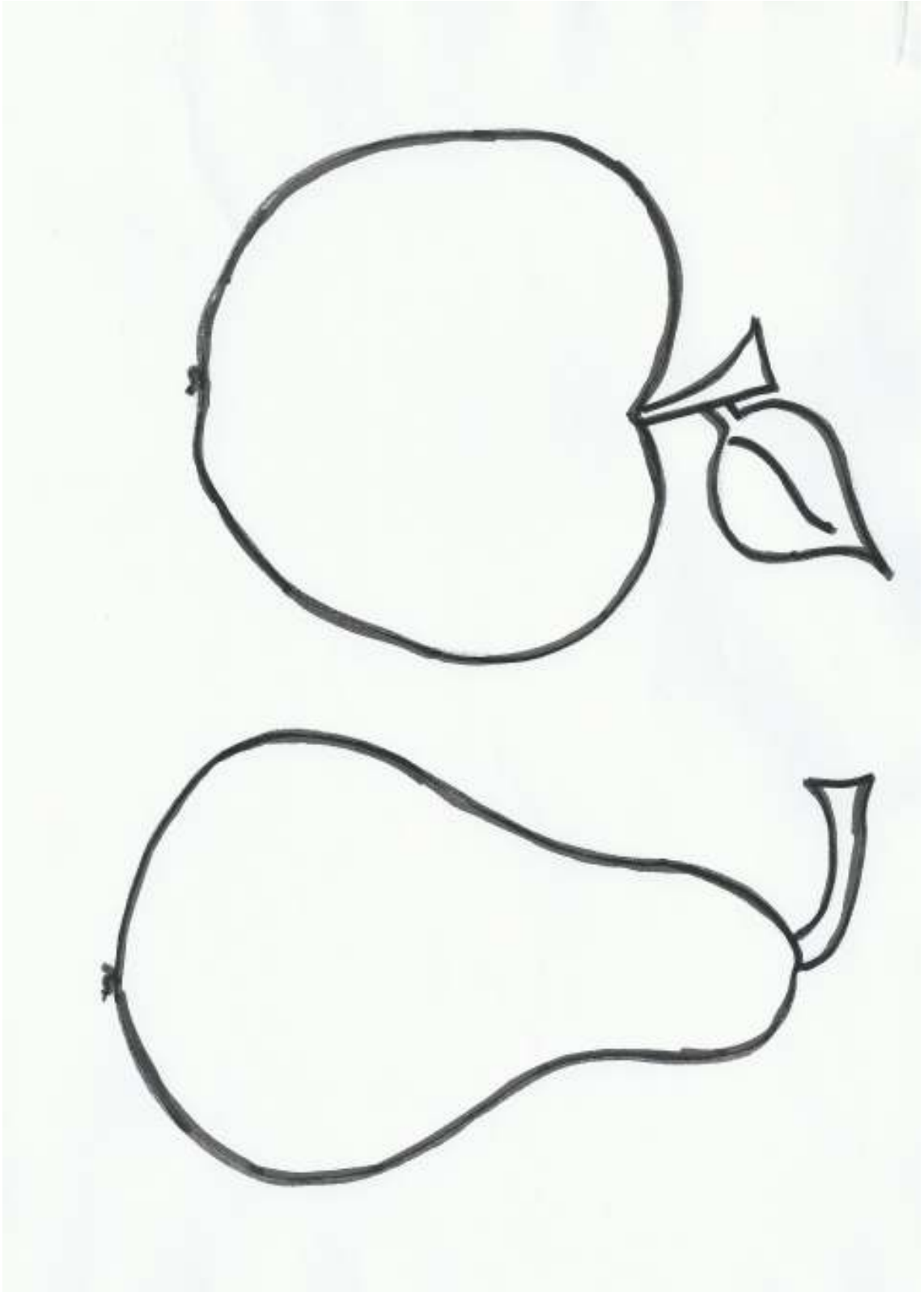

Seznam příloh

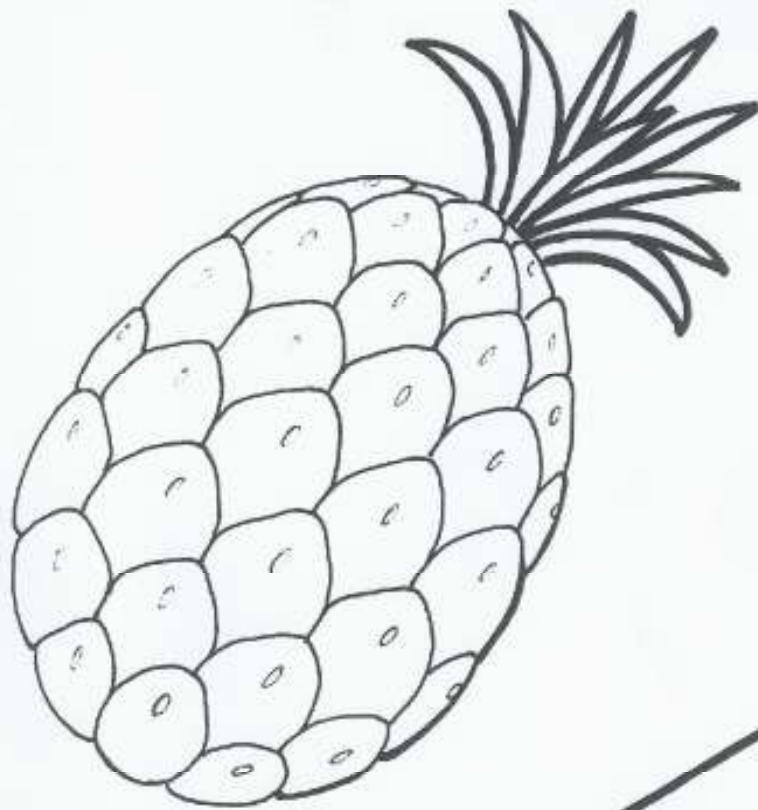
Příloha č. 1	Omalovánky ovoce a zeleniny k doplňkovým činnostem.....	I
Příloha č. 2	Pracovní listy k doplňkovým činnostem.....	X
Příloha č. 3	Sborník básniček k projektu.....	XV
Příloha č. 4	Pohádky k projektu.....	XVII
Příloha č. 5	Fotodokumentace projektu.....	XX

Příloha č. 1 – Omalovánky ovoce a zelenina k doplňkovým činnostem

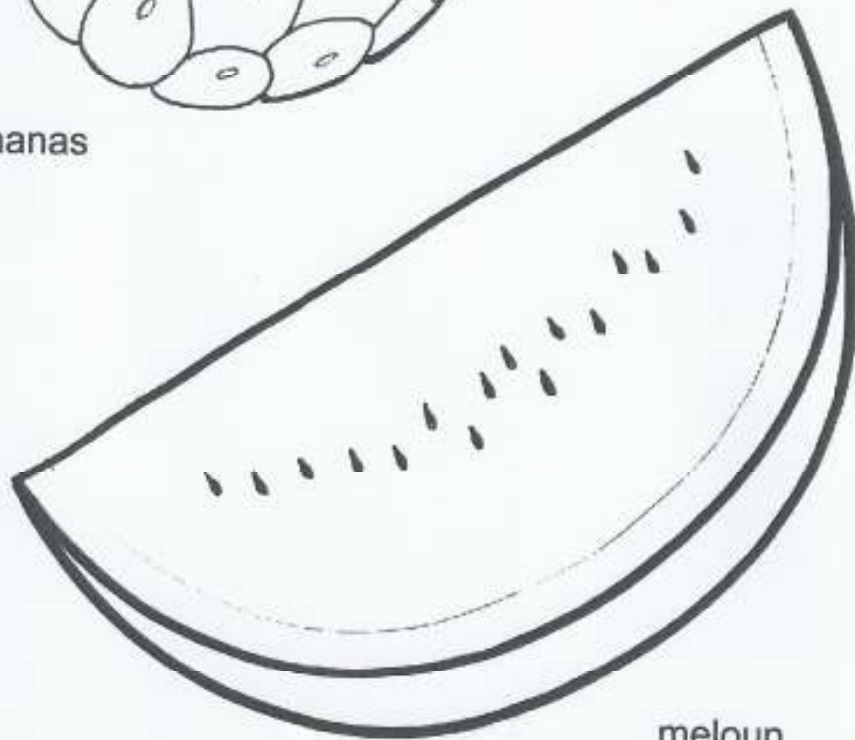

Ovoce

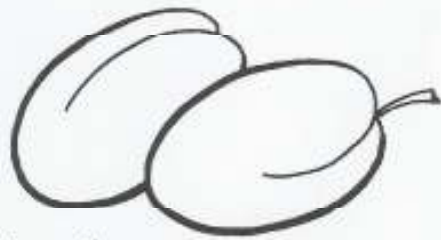

ananas

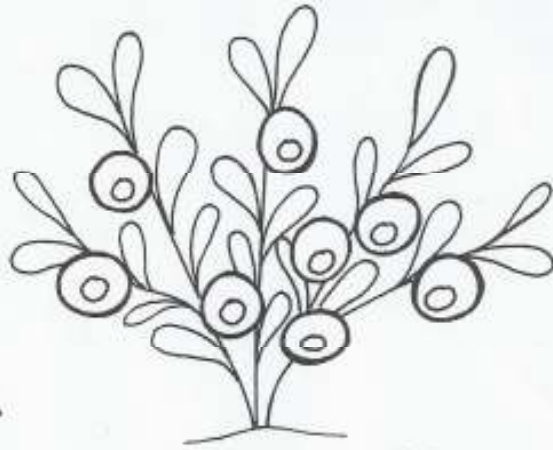

meloun

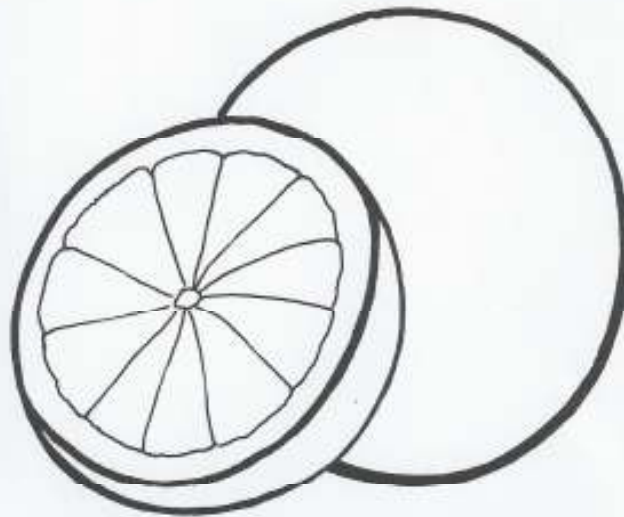
Ovoce

švestky

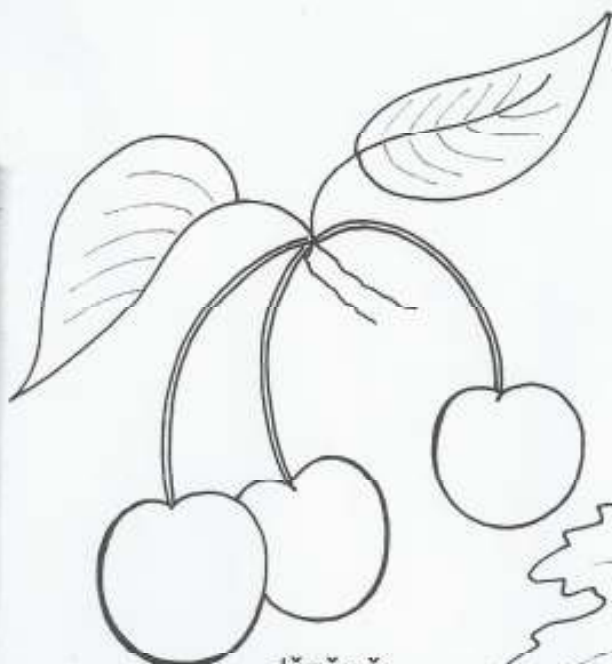
borůvky

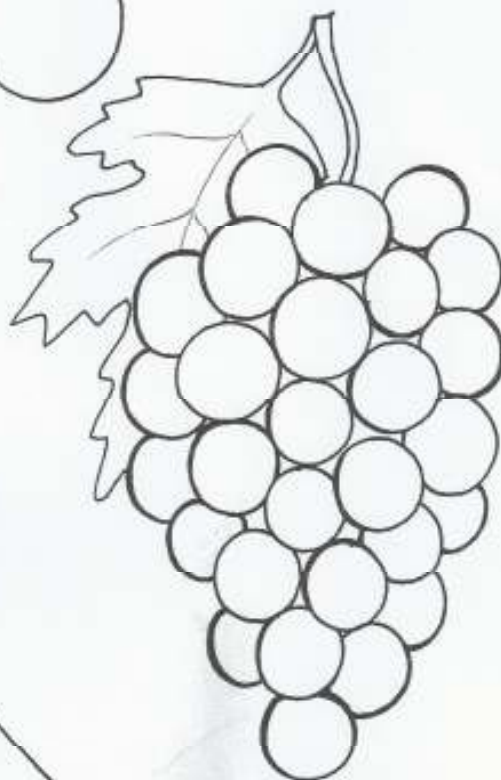
pomeranč

citrón

třešně

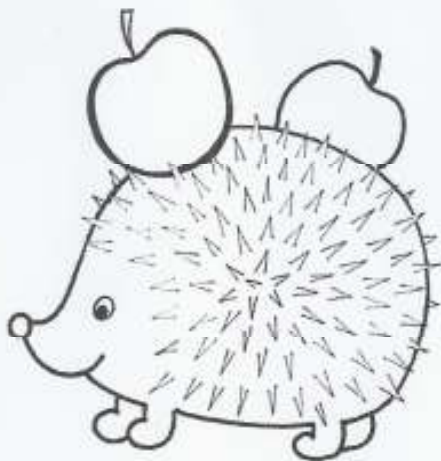
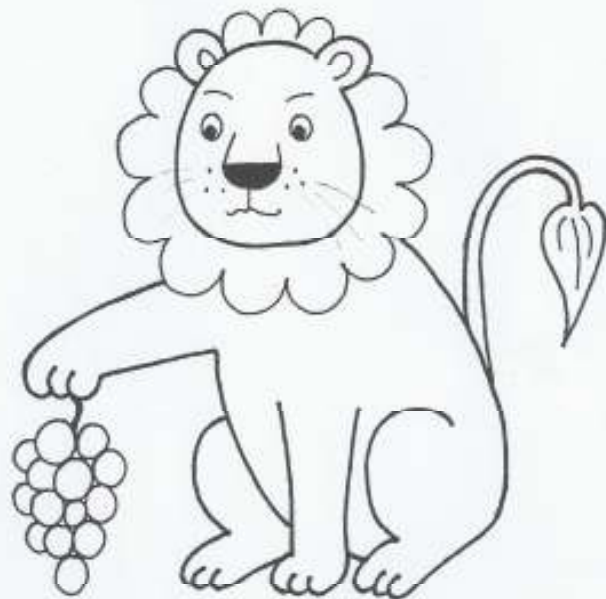

hroznové víno

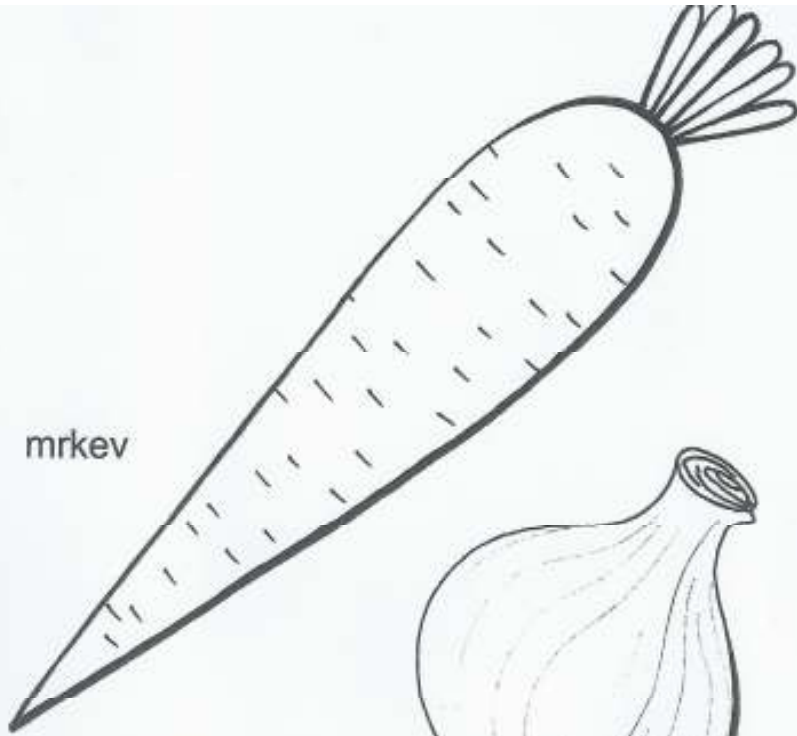
banán

Co rádi jíme a co nám nechutná

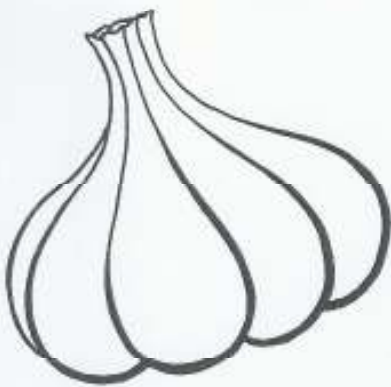

Zelenina

mrkev

cibule

česnek

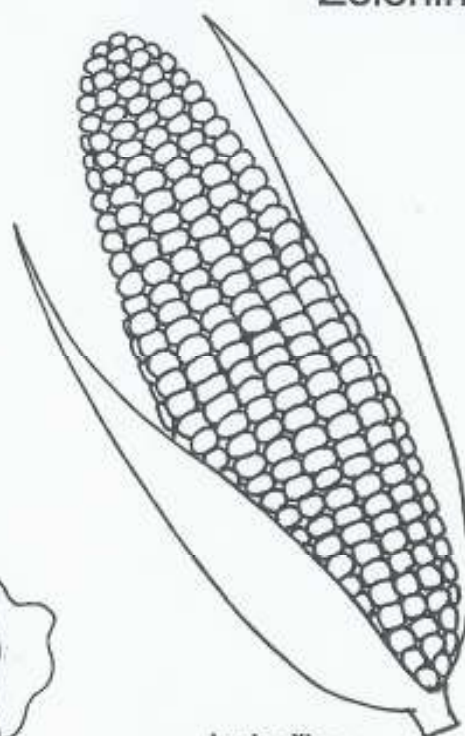

okurka

Zelenina

paprika

kukuřice

květák

salát

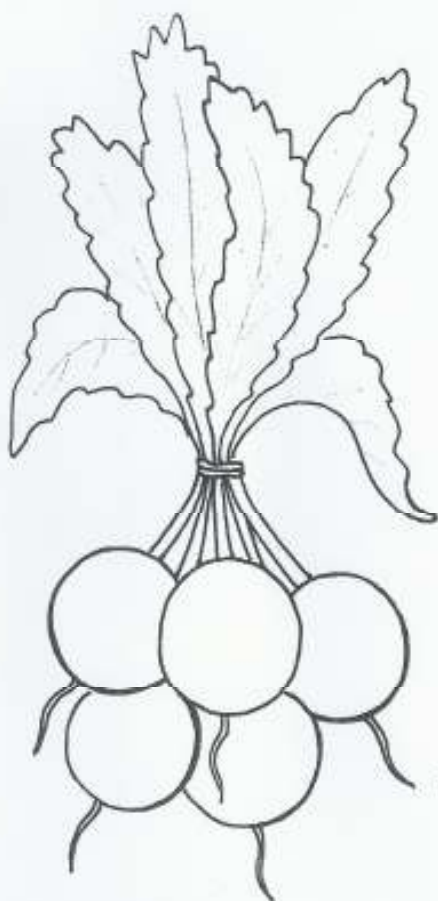
Zelenina

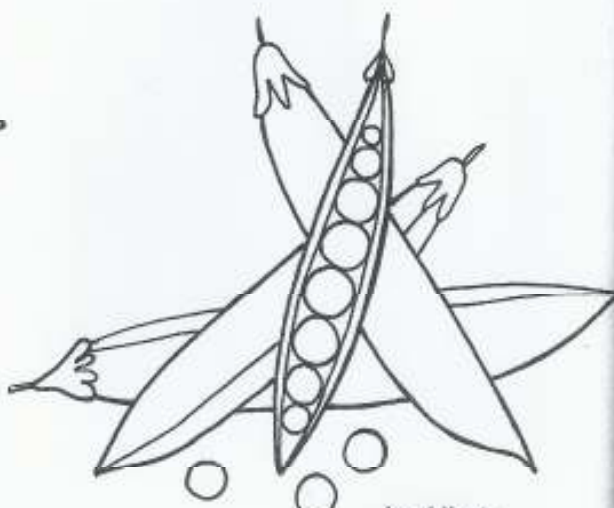
brambory

rajčata

ředkvičky

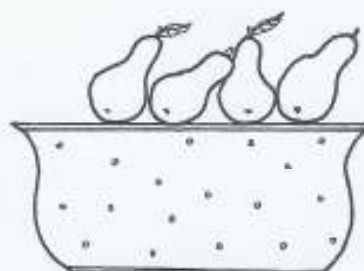
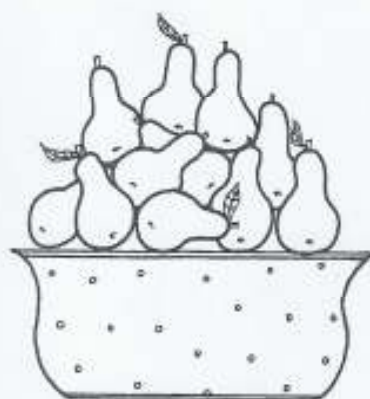
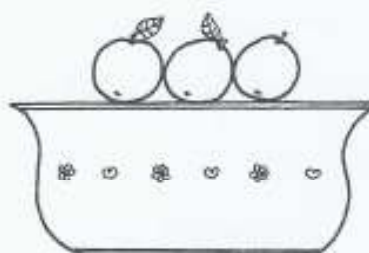
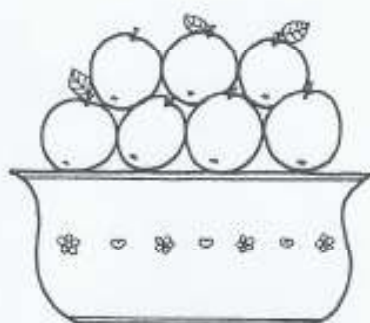
hrášek

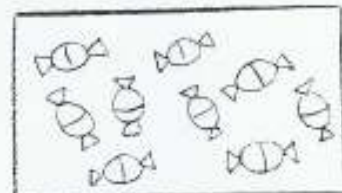
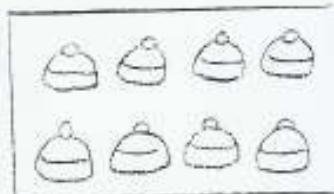
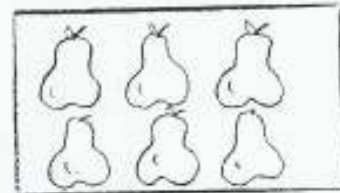
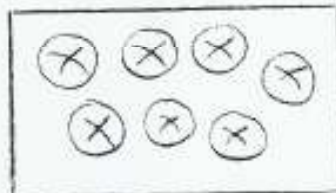
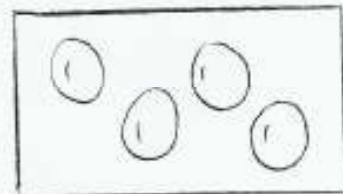
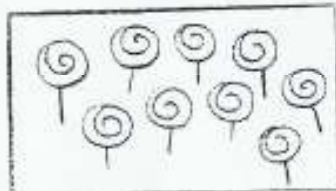
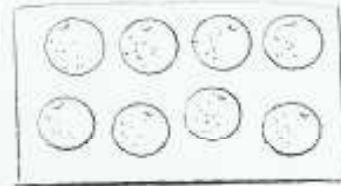
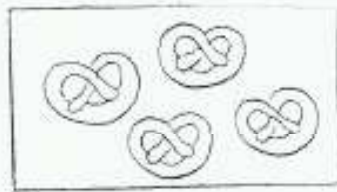
Příloha č. 2 – Pracovní listy k doplňkovým činnostem

Hrajeme si od jara do zimy:
Září - říjen

Kde je více, kde je méně?

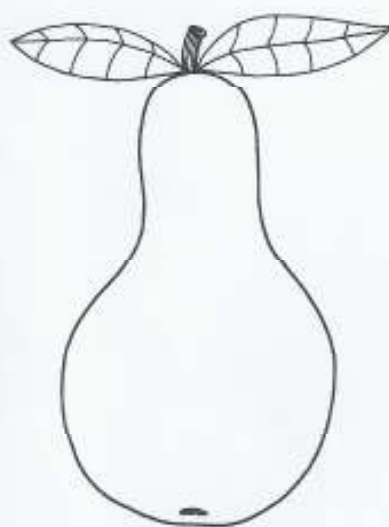
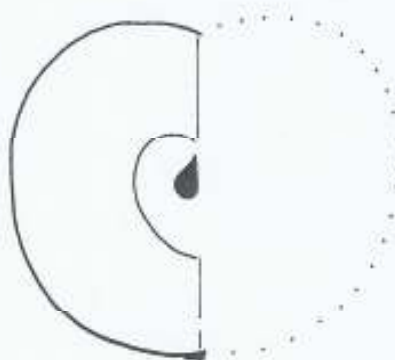
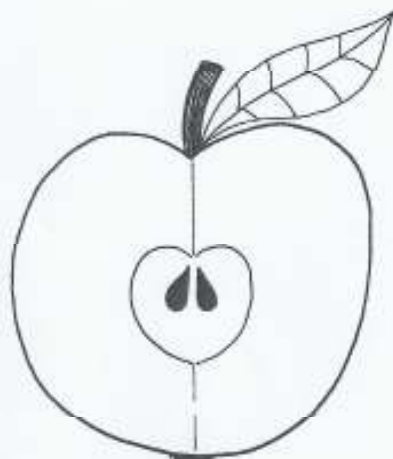

Filip nakupuje na vikend.
Umiš najít stejný počet vlevo a vpravo? Spoj je jednou čarou!

Hrajeme si od jara do zimy:
Září - říjen

Dokresli obrázek

18 / 43

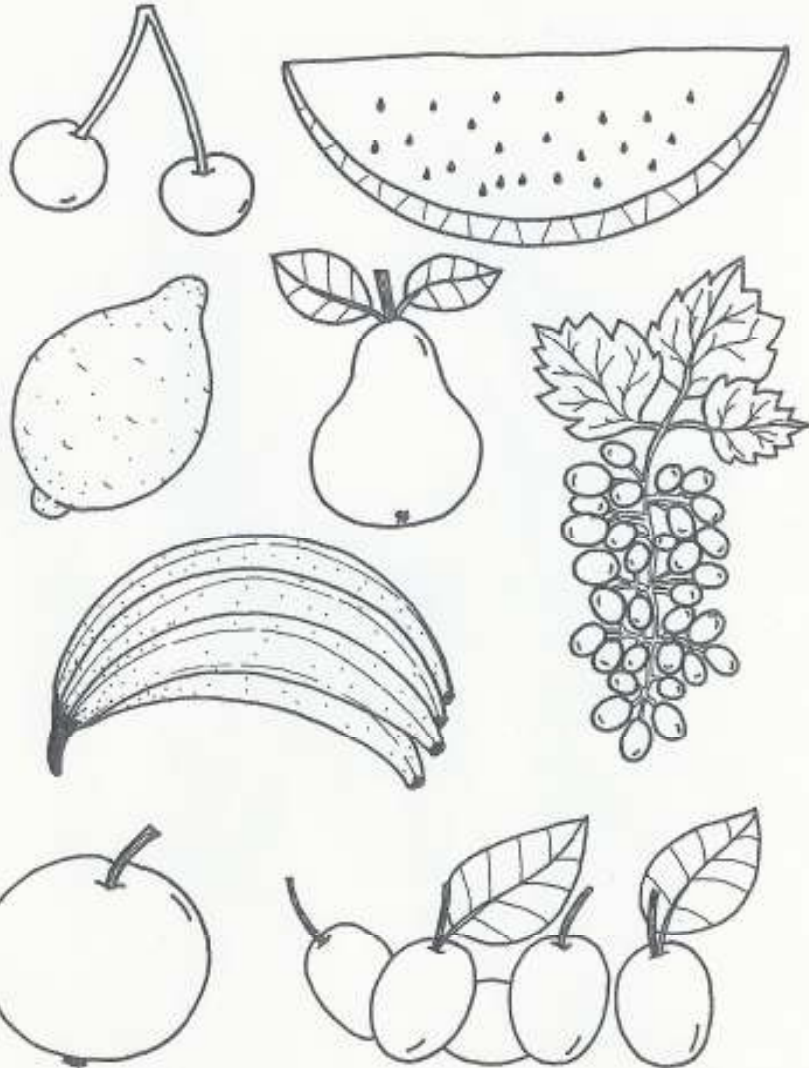
Hrušky v levém sloupci vybarvi podle skutečnosti. Potom spoj čarou každou hrušku s jejím stínem.

GABRIELA A MILADA PŘIKRYLOVY
HRAJEME SI: TÉMATA NA CELÝ ROK
TÉMA 2: PODZIM NA ZAHRADĚ

ŘEKNI, KTERÉ OVOCE ROSTE U NÁS A KTERÉ V TEPLÝCH KRAJÍCH

Příloha č. 3 – Sborník básniček k projektu

Zelenina

Něco je kulaté, něco je hladké,
něco je kyselé, něco je sladké.
Hrášek je kulatý, čočka je hladká,
Zelí je kyselé, mrkev je sladká.

Ovoce a zelenina

Ovoce a zelenina,
to je zdraví, to je síla.
Kdo jí mrkev, ředkvičky,
ten je zdravý celičký.

Anička

Naše chytrá Anička,
ráda chroupá jablíčka.
Když si večer jedno sní,
krásně se jí po něm spí.

Čokoláda

Barča pláče, moc se mračí,
že jí břicho tuze tlačí.
Neposlechla dobré rady,
přejedla se čokolády.

Hruška

Shodil větřík, shodil hrušku,
do trávy jak na podušku.
Dobře, že tam tráva byla,
jinak by se neztratila.

Švestka

Dokud švestka nedozraje,
chudinka jen zelená je.
Počkejte až dozraje,
potom pěkně modrá je.

Zoubky

Čistím zoubky, řízy, řízy,
ať jsou bílé jako břízy.
Vpravo, vlevo, vpředu, vzadu,
horní a pak spodní řadu.
Ať jsou bílé jako sníh,
ať má každý radost z nich.

Tělo

To jsou prsty, to jsou dlaně,
mýdlo s vodou, patří na ně,
A po mýdle dobré jídlo,
a po jídle zase mýdlo.

Pěší chůze

Levá pravá, levá pravá
pěší chůze, ta je zdravá.
Levou pravou, levou pravou,
už jsme prošli celou Prahou.

Zubní kartáček

Potkali jsme štětináče,
v prapodivném kožíšku.
Na zádech je celý hladký,
štětinatý na bříšku.

Zajíc v zelí

Zajíc leze do zelí,
my jsme ho tam nechtěli,
past jsme na něj nastražili,
abychom ho chytili.

Příloha č. 4 – Pohádky k projektu

Otesánek

Byl jeden muž a jedna žena; zůstávali na konci vesnice pod lesem v jedné chalupě. Byli chudí: muž nádeničil a žena předla na prodej, a přece říkali: "Jen kdybychom měli nějaké děťátko!"

"Bud'te rádi, že vám ho pánbůh nedal," mluvili jiní lidé, "však sami nemáte co jíst!"

A oni zas říkali: "Když my se najíme, najedlo by se ještě taky naše děťátko - jen kdybychom nějaké měli!"

Jednou zrána kopal ten muž v lese pařezy a vykopal pařízek, vyhlížel zrovna jako malé děťátko: hlavička, tílko, ručičky, nožičky - potřeboval jen temínko trochu sekyrou otesat, aby bylo kulaté a hladké, a kořínky na ručičkách a na nožičkách přisekat, aby vyhlížely jako prstíčky, a bylo děťátko, jen zaplakat!

Muž přinesl ten pařízek domů a povídá ženě: "Tuhle máš, cos chtěla mít - dítě Otesánka. Chceš-li, můžeš je chovat." Žena zavinula to děťátko do peřinky, hejčkala je na rukou a zpívala mu:

"Hajej, dadej, hajej,
Otesánku malej,
až se vzbudíš, hošíčku,
uvařím ti kašičku.
Hajej, dadej, hajej!"

Najednou začalo se dítě v peřince hýbat, vrtilo hlavou a dalo se do křiku: "Mámo, já bych jed!" Žena nevěděla radostí, kam dříve skočit. Položila dítě do postele a běžela vařit kaši. Když uvařila, Otesánek ji všecku snědl a potom zase křičel: "Mámo, já bych jed!"

"Počkej, děťátko, počkej, hned ti přinesu!" Poté běžela k sousedce a přinesla plný ucháč mléka. Otesánek pil, jen hltal, a když vypil, křičel zas, že by jed. Žena se tomu divila: "Což, dítě, ještě dost nemáš?" Šla a vydlužila si ve vsi pecen chleba, položila jej doma na stůl a vyšla pak zase ven, postavit k ohni vody na polívku. Sotvaže vykročila ze světnice, Otesánek, vida na stole chléb, vymotal se z peřiny, skočil na lavici a v okamžení ten bochník pohltil, a zas křičel: "Mámo, já bych jed!"

Máma přišla, chtěla nadrobit pod polívku; ohlíží se po chlebě - ten tam! V koutě stál Otesánek jako kadečka a vyvaloval na ni oči.

"Pánbůh s námi, Otesánku! Snad jsi ten bochník nesněd?!"

"Sněd, mámo - a tebe taky sním!" Otevřel hubu, a než se máma nadála, byla v něm. Za chvíli přišel táta domů; a jakmile do dveří vkročil, volal Otesánek: "Táto, já bych jed!"

Táta se ulekl, vida před sebou tělo jako kamna, otvíralo hubu a koulelo očima. A poznav Otesánka, řekl: "Bodejž tě běs! Kde je máma?"

"Sněd jsem ji - a tebe taky sním." Vtom otevřel hubu a v okamžení měl tátu v sobě. Ale čím Otesánek více snědl, tím více se mu chtělo jíst. V chalupě nic už nebylo, co by za to stálo; i šel do vsi po něčem se podívat. Potkal děvečku, vezla z pole plný trakař jetele.

"Tys musel asi toho sníst, že máš tak velký břich!" řekla děvečka s podivením.
Otesánek odpověděl:

"Jed jsem, sněd jsem:
kaši z rendlíka,
ucháč mlíka,
pecen chleba,
mámu - tátu -
a tebe taky ještě sním!"

Přiskočil, a děvečka i s trakařem zmizela v jeho bříše.
Potom potkal sedláka, vezl z louky seno. Otesánek postavil se mu v cestu a koně zůstali stát. "Což se nemůžeš vyhnout, netvoro? Půjdu-li na tě -!" křičel sedlák a napřahoval bič.

Ale Otesánek si toho ani nevšimnul a začal povídat:

"Jed jsem, sněd jsem:
kaši z rendlíka,
ucháč mlíka,
pecen chleba,
mámu - tátu,
děvečku s jetelem -
a tebe taky ještě sním!"

A než sedlák se nadál, ocitl se i s koňmi a s vozem v jeho bříše.
Potom šel Otesánek dál. Na poli tam pasák pásal svině. Otesánek dostal na ně chuť a spolykal je všechny i s pasákem; ani památky po nich nezůstalo. Potom na úhoře tam uviděl ovčáka se stádem ovec: "Když jsem toho tolik sněd," povídá sobě sám, "taky ty ještě sním!" Šel a všechno to do sebe vházel: ovce, ovčáka i se psem Voříškem. Pak se zas kolíbal dál, až přišel k jednomu poli; nějaká babička tam okopávala zelí. Otesánek se dlouho nerozmýšlel: šel a začal zelné hlávky vytrhovat a polykat.

"Což mi tu, Otesánku, škodu děláš?" řekla babička, "však jsi dost toho snědl, mohl ses už najíst!"

Otesánek se na ni zaškaredil a povídá:

"Jed jsem, sněd jsem:
kaši z rendlíka,
ucháč mlíka,
pecen chleba,
mámu - tátu,
děvečku s jetelem,
sedláka se senem,
pasáka s prasaty,
ovčáka s jehňaty -
a tebe taky ještě sním!"

I chtěl ji spolknout. Ale babička byla čiperná, uhodila Otesánka motyčkou do břicha a rozpárala mu břich. Otesánek se svalil na zem - byl mrtev. A teď jste měli vidět! Z břicha mu napřed vyskočil pes Voříšek a za ním ovčák a za ovčákem skákaly ovce. Voříšek je sehnal dohromady, ovčák zapískal a uháněl domů. Potom z břicha vyběhlo hejno prasat, za nimi vyskočil pasák, prásknul bičem a hnal se za ovčákem. Pak vyšli koně, táhli plničký vůz sena; sedlák cukal opratí, klel a jel za pasákem taky ke vsi. Za vozem vyjela děvečka s jetelem a za děvečkou vyskočili z břicha muž se ženou a nesli si pod paží domů ten vydlužený pecen chleba. A ten muž se ženou potom už nikdy neříkali: "Kéž bychom měli nějaké děťátko!"

Pohádka o zajíčkovi Kubovi

Byla jednou jedna zaječí rodina a ta bydlela v pohádkovém lese. Zaječí rodiče měli syna jménem Kuba, byl to milý zajíček a měl plno zaječích kamarádů, se kterými nejraději dělal díry v zemi, v nichž si pak hráli na schovávanou. Kuba však nerad chroupal jablíčka a mrkev, jako ostatní zajíčci, mnohem raději mlsal sladkostí. Maminka ho často napomínala, aby si dobře čistil zoubky a chroustal zeleninu, aby byl zdravý a měl pevné zuby. Ale Kuba ne a ne maminku poslouchat. Netrvalo dlouho a Kubíka začaly zoubky bolet. Rozplakal se a hopsal za maminkou, aby se zeptal co má dělat, aby měl zase pěkné a zdravé zaječí zoubky. Děti postupně navrhují řešení.

Příloha č. 5 – Fotodokumentace projektu

Lepení potravin do břicha Otesánka

Dokončený Otesánek

Tvorba výživové pyramidy

Potravinový semafor

Pitný režim – hry s vodou

Jóga – dopomoc asistentů

Veselý a smutný talířek

Společná tvorba zdravého „Vitamínka“

Lepení zdravých potravin do břicha „Vitamínka“

Výroba ovocných špízů

Prezentace tvorby před třídou Sluníček

Společná ovocná hostina

Hostina se povedla – dětem chutnalo

Naše společná díla